

Prikje bij donderdag 18 mei

Er is licht aan het einde van de tunnel

Het graf was leeg, de steen weggerold.
“Hij gaat u voor naar Galilea.”
Twee engelen wezen hun de richting aan.
Overmand door verdriet,
is hun (in)zicht beperkt.

Thomas en de Emmaüsgangers
ontmoeten en herkennen Hem.
Beetje bij beetje beseffen ze gaandeweg
dat Jezus toch nog bij hen is, dat Hij nog *leeft*,
in hun hart én in hun midden.

Na veertig dagen verruimen ze hun blikveld,
ze gaan ze de berg op,
de plek waar hemel en aarde elkaar raken.
Daar laten ze Hem eindelijk naar de Vader gaan:
en die is *in de hemel*.

Opnieuw spreken twee engelen
hun aan: “Mannen van, Galilea,
wat staan jullie naar de hemel te kijken?”

Het verhaal van Lucas heeft vele lagen
en zit vol beeldspraak ...
De kerngedachte is helder:
hier op aarde is het te doen!
Maar jullie staan er niet alleen voor:
Jezus heeft immers de komst van de Geest
beloofd. Een hele geruststelling!

Hemelvaart is een halte, een tussenstop
op de weg van Pasen naar Pinksteren!
Levende God, wees ook ons nabij
als we zoeken en twijfelen. Amen.

Mia Verbanck